

Ако она бы ся покорила Богу, то мы не бехмы претерпѣвали ежедневно трудове-тѣ на работаніе то.

Мужъ-атъ отговори: ако была Ева лакома, но и Адамъ былъ безуменъ, повеже сторн оно, кое та му казуваше. Ако быхъ былъ азъ на негово мѣсто, и ты да была бы мя подканила да нзямъ яболка-та, безъ да ти дамъ слухъ щѣхъ да ти плѣсна една хубава плѣсница. Царь приближивъ при тѣхъ рѣче. Впрочемъ вы, о окаянии, сте претерпѣли големъ трудъ? Да, Господине, отговориха, и не знаяха че онъ е былъ Царь: мы ся трудиме като безсловесни скотове, отъ утрина даже до вечерь, и паки препроваждаме утѣсенъ животъ. Елате съ мене, рече имъ добрый оный Царь, Азъ ще вы хранимъ безъ да работите. При това дойдоха служители-те, що тражаха царя; и сиромаси-те мужъ-атъ и жена-та ся возрадуваха велика радость. Когда пристигнаха у Палата-та, повелѣ Царь-а да имъ дадоха хубавы дрехы, една колесница, и разны слугы, и ежедневно да иматъ на трапеза-та си по дванадесять видове ястія. Но при совершеніе-то на мѣсяца наготви имъ сл